

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ ਜੇ.

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 2005 ਦਾ 7893

27 ਜਨਵਰੀ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, 1997—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਚਾਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੰਚਤ ਅਥਾਰਟੀ—ਦੋ ਵਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ/ਮਤੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 21 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦਾ ਮਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੰਧਿਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨਡ ਆਰਡਰ ਉਲਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਈ.ਐਸ.ਸੱਗੂ ਸਨ।

ਆਰ.ਐਸ. ਰਾਵਤ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ।

ਆਰ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਤਤਕਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਮੂਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ 1 ਨਕਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਰਾਣੀ ਮਾਜਰਾ ਜੱਦੀਦ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਰਾਣੀ ਮਾਜਰਾ (ਸੰਖੇਪ "ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ" ਲਈ) 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਤੋਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰੂਲਜ਼, 1997 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੂਕਵਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਧੜੇ ਕਾਰਨ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3,6 ਅਤੇ 7 ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। (ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 7 ਜੂਨ, 2003 (ਅਨੁਲੱਗ P3) ਦੇ ਮਤੇ/ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਦਕਿ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

(3) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਤਹਿਤ ਮਤੇ (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ 3) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ | , ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੁਲੱਗ P4)।

(4) ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਅਨੁਲੱਗ P4) ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਅਨੁਲੱਗ P2) ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। 21 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ।

(5) ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 27 ਮਈ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੁਲੱਗ P7). ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੁਲੱਗ P8)।

(6) ਗੱਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ। ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ 23 ਅਗਸਤ, 2004 ਅਤੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਮਤੇ/ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਤੇ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅਨੁਲੱਗ P9 ਅਤੇ P10) ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

(7) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਉਸ (ਪ੍ਰਬੰਧਕ) ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 28 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅਨੁਲੱਗ ਪ. 1)। ਰਾਹੀਂ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ 12 ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਅਨੁਲੱਗ P13) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(9) ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ/ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ

ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜੈ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(11) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ-ਵਿੱਚ- ਹੇਠਾਂ।

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3, 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਅਨੁਲੱਗ P2) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ (ਅਨੁਲੱਗ P3) ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਧੀਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਆਰਡਰ (ਅਨੁਲੱਗ P4) ਦੁਆਰਾ, ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(13) ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 1 ਨੇ ਰਾਣੀਮਾਜਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 7 ਜੂਨ, 2003 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਏਜੰਡੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਏਜੰਡੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸਕੱਤਰ (ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। "

(1) 2002(1)P.LJ 14

(13) ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਅਨੁਲੱਗ P4), ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਅਨੁਲੱਗ P2) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ, ਵਿਡੀਓ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ (ਅਨੁਲੱਗ P5)। ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੁਲੱਗ P7)। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਹੁਕਮ (ਅਨੁਲੱਗ P8) ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ 23 ਅਗਸਤ, 2004 ਅਤੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਮਤੇ/ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਤੇ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। 2004 ਅਤੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅਨੁਲੱਗ P9 ਅਤੇ P10) ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

(15) ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਵਿਡੀਓ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ ਇਕਮਾਤਰ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ/ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ?

(17) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਚੇਜ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਨਾ ਤਾਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਦਫਤਰੀ ਦੀ ਛਾਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

(19) ਇੱਥੇ ਜੋ ਗੱਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ/ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ P9 ਅਤੇ PIO) ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ (ਅਨੁਲੱਗ P5) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਇਸ ਸੰਬੰਧਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(20) ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ /MWC/MJ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੇਲ ਨਰਸ਼ੀ ਠਾਕਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਦਿਊਮਨਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰਜ਼ਨਸਿੰਘ ਜੀ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ :-

"ਆਯੋਜਤ: ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ

(2) ਏਆਈਆਰ 1964 ਪੰਜਾਬ 249

. (3) 1971 (3) SCC 844

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

(21) **ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪਟੇਲ ਨਰਸ਼ੀ ਠਾਕਰਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) "ਮੁਟਾਟਿਸ ਮੁਟੀਡਿਸ"**

ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਵਿਪਰੀਤ ਦਲੀਲਾਂ "ਸਟ੍ਰਿਕਟੋ ਸੈਸੂ" ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਾ, ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ, ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਾਕੀਦ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤਤਕਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੁਲੱਗ P14) ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(24) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ

ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਠੋਸ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਸੰਬੰਧਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰ.ਐਨ., ਆਰ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ